

Поруч із традиційним розумінням соціальних ризиків формується сучасна форма їх ідентифікації, яка враховує реалії постіндустріального суспільства. Нові соціальні ризики стали викликом для держави добробуту, оскільки раніше вони або не були розпізнані, або не були достатньо поширені, або перебували поза межами компетенції держави. В умовах високої міграційної мобільності соціальна держава стає джерелом соціального відчуження. Слідуючи логіці економічної рентабельності, вона вводить у політику національно-етнічні відмінності, урізає права і привілеї, етнізує проблему справедливості. Нові соціальні ризики проявляють себе найбільше там, де соціальна держава має найменший правовий захист, насамперед у вирішенні проблем соціального виключення та міжнародного тероризму.

Подальшого дослідження потребують ризики міжкультурних комунікації трудових мігрантів та громадян приймаючих країн, яке стало центральним питанням у розвинутих державах загального добробуту. У питання міжетнічних та расових конфліктів каналізується невирішеність всіх інших соціальних ризиків та загроз трудових мігрантів. Прояви ксенофобії та дискримінації за етнічною ознакою, хибні ідентифікації та безпідставні звинувачення трудових мігрантів в прихильності до цінностей фундаменталізму унеможливають міжкультурний діалог із мешканцями приймаючих країн. Якщо ціною сучасної свободи стала небезпека, то ціною соціального ризику є інтолерантність. В процесі перетворення іншого в чужого у його крайній формі, формі Ворога, задіяні всі співучасники діалогу. Врятувати діалог від соціального конструювання ворожості спроможна лише міжкультурна компетентність як трудових мігрантів, так і громадян приймаючої країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Яницький О. Н. Социология риска: ключевые идеи / О. Н. Яницький // Мир России. 2003. № 1. – С.3-35.
2. Бек У. Общество риска. На пути к другому модерну [Текст] / У. Бек; пер. с нем. – М.: Прогресс-Традиция, 2000. – 384 с.
3. Луман Н. Самоописания / Н. Луман; пер. с нем. А. Ановский, Б. Скуратов, К. Тимофеева. М.: Издательство "Логос", ИТДГК "Гнозис", 2009. – 320с.
4. Шюц А. Избранное: Мир, светящийся смыслом / А. Шюц; пер. с нем. и англ. – М.: «Российская политическая энциклопедия» (РОССПЭН), 2004. – 1056 с.
5. Людський розвиток в Україні: мінімізація соціальних ризиків (колективна науково-аналітична монографія) / За ред. Е. М. Лібанової. – К.: Ін-т демографії та соціальних досліджень ім. М. В. Птухи НАН України, Держкомстат України, 2010. – 496 с.
6. Забелин Л. В. Теория социального обеспечения /Л. В. Забелин. – М.: ВЦСПС, 1924. – 203 с.
7. Про мінімальні норми соціального забезпечення: конвенція МОП від 28.06.1952 р., №102. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1024-19>
8. Надрага В. І. Соціальні ризики в загальній теорії ризиків: проблеми формування понятійного апарату / В. І. Надрага // Часопис економічних реформ. – 2015. – № 3. (19). – С.75-83.
9. Кірнос, І. О. Систематизація нових соціальних ризиків у контексті переходу до постіндустріального суспільства [Текст] / І. О. Кірнос // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Логістика. – 2011. – № 706. – С. 88-93. Режим доступу: http://library.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/12293/1/012_Sistematizac%D1%96ja%20novih%20s_88_93_706.pdf